

Magda Aelvoet, een weg in politiek

Op zaterdag 27 september neemt Magda Aelvoet officieel afscheid van de actieve politiek. Wat zij voor Groen! en het vroegere Agalev heeft betekend, is moeilijk te vatten. De oneindig veel mensen die binnen en buiten de partij met haar hebben gewerkt in al die jaren hebben ook allemaal hun herinneringen. Zoveel verhalen, die nog lang kunnen blijven rondcirkelen, en als een puzzel kunnen worden samen gelegd.

Magda was erbij, van in het prille begin van de groene partij. Het waren woelige en vaak spannende tijden. Op verschillende plaatsen in Europa doken de groene partijen op. Mensen die zich oprecht zorgen maakten over de groeiende ecologische crisis en voelden dat er voor de politieke vertaling van die kwestie een nieuwe stem in het politieke landschap nodig was. Als je nu de teksten van toen opnieuw leest, dan merk je nog steeds een merkwaardige coherentie in ideeën. Het ecologisme is ondertussen uitgegroeid tot een volwaardige ideologie, die naast de andere staat. Dat die groenen niet zomaar in de klassieke politieke hokjes te vatten waren, maakte de andere partijen zenuwachtig. De groene partijen hebben de voorbije dertig jaar de politiek fundamenteel veranderd. Dat er toen mensen waren die de moed hadden om voor die politieke ideeën uit te komen, en met veel vallen en opstaan een politieke partij op te bouwen, is iets waarvoor de huidige groene sympathisanten alleen maar erg dankbaar kunnen zijn. Die hele geschiedenis van de groene partij is erg innig verweven met wie Magda Aelvoet is en hoe zij in de wereld staat.

Wie Magda ooit aan het werk zag, in een of ander parlement of in de gemeenteraad, is zeker getroffen door haar gedrevenheid en betrokkenheid. En Magda heeft alle parlementen gezien (Vlaams, Kamer en Senaat, Europees) en sloot haar carrière af in de gemeenteraad. Je zou een overzicht kunnen maken van alle belangrijke discussies waarbij ze betrokken was. Je kunt ook kijken naar de groene draad in al die politieke activiteiten. Magda dwong steeds veel respect af bij vriend en vijand, door haar dossierkennis, vechtlust en de manier waarop ze contact hield met haar zeer ruime netwerk. Die kwaliteiten heeft ze ook gebruikt in de periode dat ze minister was. Sommigen zullen zich misschien alleen nog het einde van haar ministerschap herinneren, maar dat zou onrecht doen aan wat de groene partijen mee dankzij Magda en haar collega's konden verwezenlijken, zoals de oprichting van het Voedselagentschap, de wet op de patiëntenrechten, maar ook de uitstap uit de kernenergie, de regularisatie van mensen zonder papieren, de verankering van het groeipad naar de 0,7% ontwikkelingssamenwerking. En op een moment waarop toen in vijf Europese landen groenen mee in de regering zaten werd dankzij hen de basis gelegd voor het Kyoto-akkoord.

Wie van dichtbij met Magda Aelvoet heeft gewerkt, als collega of medewerker, heeft daarna meestal een band met haar voor het leven. Magda is een fenomeen. Samenwerken met haar is nooit rustig. Ze heeft steeds de gave om zaken in beweging te krijgen, en wie in haar buurt is, zal dat ook geweten hebben.

Magda Aelvoet heeft voor een groot deel van haar leven gekozen voor de weg van de politiek. En ze heeft in die politiek ook haar eigen weg gemaakt. Door aan politiek te doen zoals alleen zij het had kunnen doen. Groen! zou nooit zijn wat het nu is, zonder Magda Aelvoet.